

Stát se chystal výrazně zasáhnout do byznysu stovek agentur práce. Návrh je ale u ledu a s ním i změna, která by celému trhu pomohla

Jan Prokeš, redaktor HN

[Odkaz na článek HN](#)

5. 11. 2025

V roce 2009 začalo v Česku platit nařízení, kterým stát určil pozice, na nichž nesmí pracovat agenturní zaměstnanec. **Personální agentury** nesmí od té doby pracovníka do firmy „dohodit“ třeba jako řidiče, montážního dělníka nebo svářeče. Seznam platí i dnes, kdy je nezaměstnanost přibližně poloviční než před 16 lety.

Regulace, která nahrává **nelegálnímu zaměstnávání** a „černým“ agenturám práce, bude navíc platit i nadále. A to i přes letošní snahu výčet podstatně zredukovat. Ministerstvo práce a sociálních věcí ale chtělo současně s redukcí tohoto seznamu **upřednostnit zavedené agentury**, které na trhu působí alespoň tři roky, ostatním hrozilo, že se od ledna dostanou na druhou kolej. Právě kvůli tomu nakonec pokus narazil, a navrhovaná změna tak s nástupem nové vlády s největší pravděpodobností spadne pod stůl.

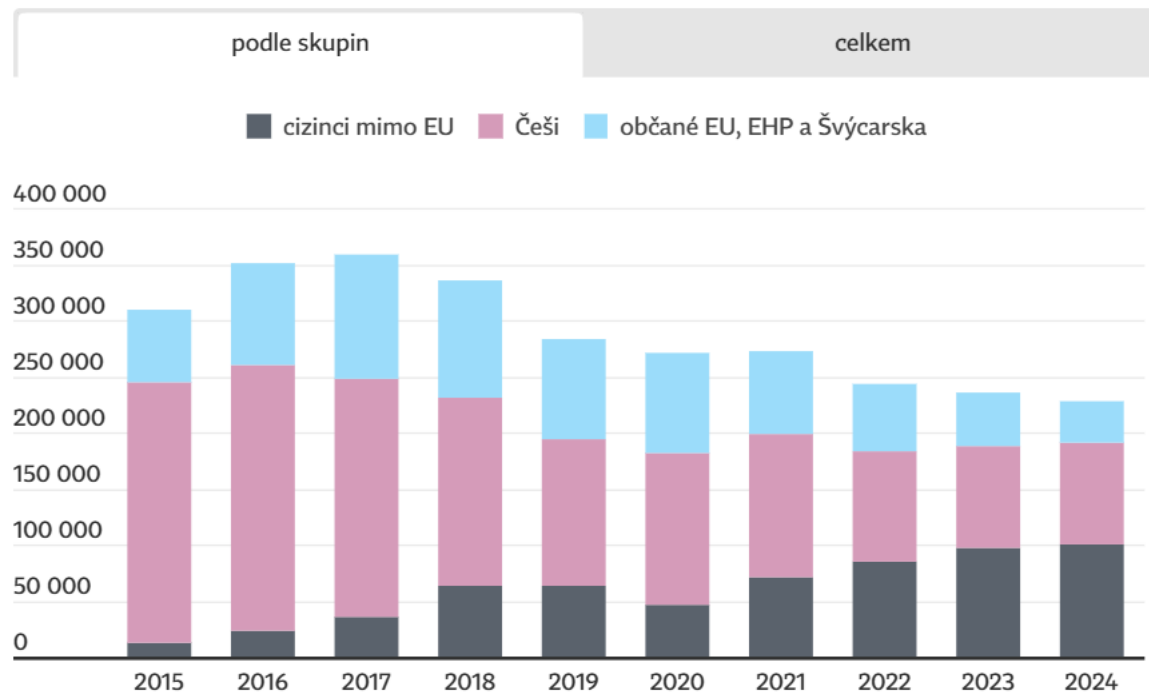
Ministerstvo práce v srpnu navrhlo, aby ve **vládním nařízení** zůstala místo seznamu 15 zakázaných profesních oborů pouze formulace, která agenturám zakazuje přidělování cizinců ze zemí mimo EU na práci v podzemí hlubinných dolů a rovněž na pozice, pro něž stačí nižší než středoškolské vzdělání s maturitou. Druhý bod by ale neplatil v případě, že cizince na tuto práci přidělí personální agentura, jíž bylo vydáno opakované povolení ke zprostředkování zaměstnání. To může agentura získat nejdříve po třech letech činnosti a uděluje se na dobu neurčitou.

Tak snadno to nepůjde

Resort lidovce Mariana Jurečky krok vysvětlil snahou **ochránit cizince**, kteří dnes tvoří nejpočetnější skupinu agenturních pracovníků a častěji vykonávají manuální práci za nízkou mzdu, a jsou tak zranitelnější. Do firem by je tedy na méně kvalifikované pozice směly přidělovat pouze prověřené agentury.

Agenturní pracovníci v Česku

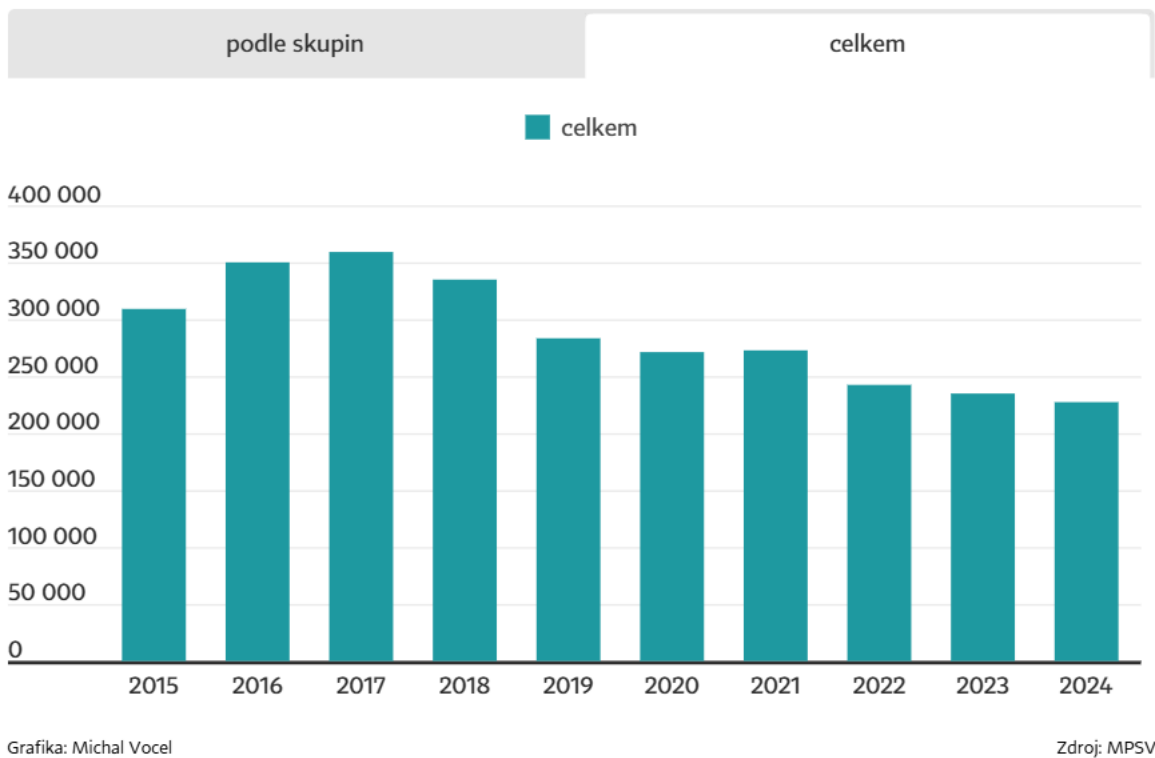
Data ukazují, že počet agenturních pracovníků ze zemí mimo EU v Česku za posledních deset let narostl více než osminásobně. Od roku 2023 jich tímto způsobem pracuje víc než českých občanů.

Grafika: Michal Vocel

Zdroj: MPSV

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Návrh nicméně vyvolal kritiku. Proti chystané novince se ohradila Hospodářská komora, ministerstvo vnitra či předsedkyně Legislativní rady vlády Eva Decroix (ODS). Ta v připomínkách k návrhu upozornila, že by novinka zavedla dvě kategorie personálních agentur, což je natolik výrazný zásah, že nelze provést pouze úpravu vládního nařízení, ale je potřeba změnit zákon o zaměstnanosti.

Od konce srpna, kdy uplynul termín pro podání připomínek k návrhu, se jeho projednávání dál neposunulo. Podle informací HN se materiál nedostal ani na jednání pracovní komise Legislativní rady vlády pro pracovní právo, která by se k dokumentu měla před samotným jednáním kabinetu vyjádřit.

Zdá se tedy, že změna vládního nařízení nebude projednána. Na dotaz HN, kde se schvalování návrhu zaseklo, ministerstvo práce neodpovědělo.

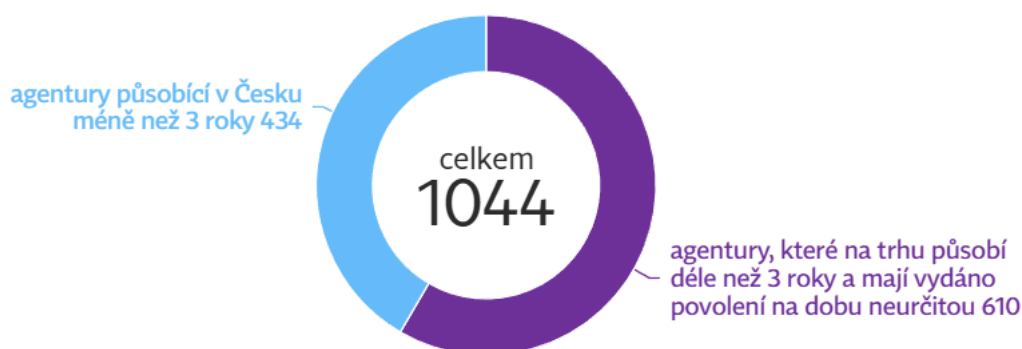
Likvidace stovek agentur, či promarněná šance?

Vedoucí partner advokátní společnosti Spring Walk Jaroslav Zeman tvrdí, že pokud by novinka začala od příštího roku platit, pro nové agentury by se trh fakticky uzavřel. „Z toho by logicky benefitovali již zaběhnutí hráči. Došlo by ke znehodnocení předešlé snahy státu omezit činnost nelegálních agentur a zastřené zprostředkování, protože pro všechny, kteří se v posledních letech rozhodli změnit své podnikání a působit jako legální agentura, by to bylo znevážení jejich úsilí,“ tvrdí advokát.

Podle posledních dat z konce června v Česku působí 1044 agentur. Z nich by sítím prošlo 610 společností, zbylých 434 agentur by od ledna nemohlo zahraniční pracovníky firmám přidělovat. „Pro většinu mladých agentur by to bylo zcela likvidační. To by mělo za následek obrovské problémy u společností, které jejich pracovníky odebírají. Také by to znamenalo zásah do státního rozpočtu, jelikož se dá očekávat, že většina těchto agentur by se přesunula do šedé zóny. A to se bavíme o desítkách tisíc lidí,“ říká Zeman.

Počet agentur práce

Vládní nařízení by omezilo byznys více než 400 tuzemských personálních agentur.

Grafika: Michal Vocel

Zdroj: MPSV

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

Opačný názor zastává Asociace poskytovatelů personálních služeb, která zastupuje zhruba 30 agentur, jež pokrývají přes polovinu trhu. Pokud končící vláda Petra Fialy (ODS) návrh neschválí, půjde podle ní o promarněnou příležitost, jak na trhu práce nastavit férovější podmínky. „Návrh podporujeme, protože rozšiřuje okruh prací, které lze agenturně – tedy dočasně – přidělovat. Tím se částečně eliminuje prostor pro **zastřené formy zaměstnávání**, které se dosud zaměřovaly právě na tyto pozice mimo jasně vymahatelný rámec pracovněprávních předpisů,“ uvádí výkonný manažer asociace Ivan Dzido.

Zeman i Dzido se nicméně shodnou na tom, že výčet prací, na které nemohou agentury přidělovat zaměstnance, je potřeba po 16 letech podstatně zredukovat. „Seznam vznikl v roce 2009, v době ekonomické krize a vysoké nezaměstnanosti. Tento stav již dávno neplatí,“ míní Zeman s tím, že by však stejné podmínky měly platit jak pro zaběhnuté agentury, tak i pro ty nově vzniklé.

S dalším pokusem o změnu regulace nicméně budou muset personální agentury počkat zřejmě až na nového ministra. Nově vznikající vláda ve svém programovém prohlášení slibuje například přísnější kontrolu agentur práce, boj proti práci na černo nebo revizi systému zaměstnávání zahraničních pracovníků.

Zdroj: Hospodářské noviny

Odkaz na článek: